

De belangrijke dingen van het leven

Niet iedereen weet dit, maar als je je tanden niet poetst, dan groeien je tandwortels je hoofd in en maken puree van je hersenen. En als je je kamer niet opruimt, ontstaat er uit de rotzooi op je vloer een dodelijk virus. Veel mensen weten ook niet dat je om de dag vis moet eten, anders kun je na een tijdje niet meer zwemmen.

Benjamin dacht altijd: *zo zelig, al die mensen die dat soort belangrijke dingen niet weten.*

Gelukkig weet Benjamin ze wel. Dat hij scheel gaat kijken als hij te lang naar een scherm kijkt, bijvoorbeeld. Of dat er kortsluiting ontstaat en brand uitbreekt in de kelder als hij te lang zit te gamen. Kun je je voorstellen: sommige mensen weten niet eens dat je gezicht scheefgroeit als je tegen de wind in fietst.

Dat Benjamin dat allemaal weet, komt door zijn vader. Die neemt zijn vadertaken namelijk heel serieus en stelt Benjamin op de hoogte van wat hij 'de gevaren van het leven' noemt.

Papa zegt altijd: 'Kind zijn is het gevaarlijkste wat er bestaat.'

Eigenlijk zou Benjamin het liefst iedereen op school over al die gevaren willen vertellen. Maar gelukkig heeft zijn vader hem gewaarschuwd dat het doorvertellen aan andere kinderen zeven jaar ongeluk

betekent. Het moet namelijk van een volwassene komen. En in zoveel ongeluk heeft Benjamin echt geen zin.

Al met al is Benjamin heel tevreden met zo'n slimme, heldere vader. Nou ja, er is misschien één klein dingetje dat hij zou willen veranderen. Benjamin heeft van allerlei kinderen in de klas gehoord dat ze op vrijdag taco's eten. Ze hebben het dan over knapperige tacoschelpen, over heerlijke saus en over iets exotisch dat ze guacamole noemen.

En dus vroeg Benjamin op een vrijdag of ze niet eens taco's konden proberen in plaats van zure haring met boerenkool.

'Lieve jongen,' zei papa, en hij legde een hand op Benjamins hoofd. 'Weet je wel wat er gebeurt als je taco's eet?'

'Eh, nee. Iets met je tanden?'

'O nee, nee, het is veel erger. Toen jij klein was, heb ik je verteld dat er een harige arm onder je bed

uit komt als je midden in de nacht gaat plassen. Weet je dat nog?’

‘Ja, en ik heb het tot nu toe altijd kunnen ophouden.’

‘Precies, heel goed van je. Maar wat ik je toen niet heb verteld, is dat dat de arm van het Tacomonster is. En dat dat monster, zodra het taco’s ruikt, helemáál tevoorschijn komt.’

‘Nee! En wat doet het dan?’

‘Zie je in jouw klas weleens iemand met rode oren?’

‘Ja, soms. Omdat het buiten koud is, denk ik.’

‘Precies. Omdat het koud is, vinden ze het een goed idee om lekker warme taco’s te gaan eten. En dan gebeurt het.’

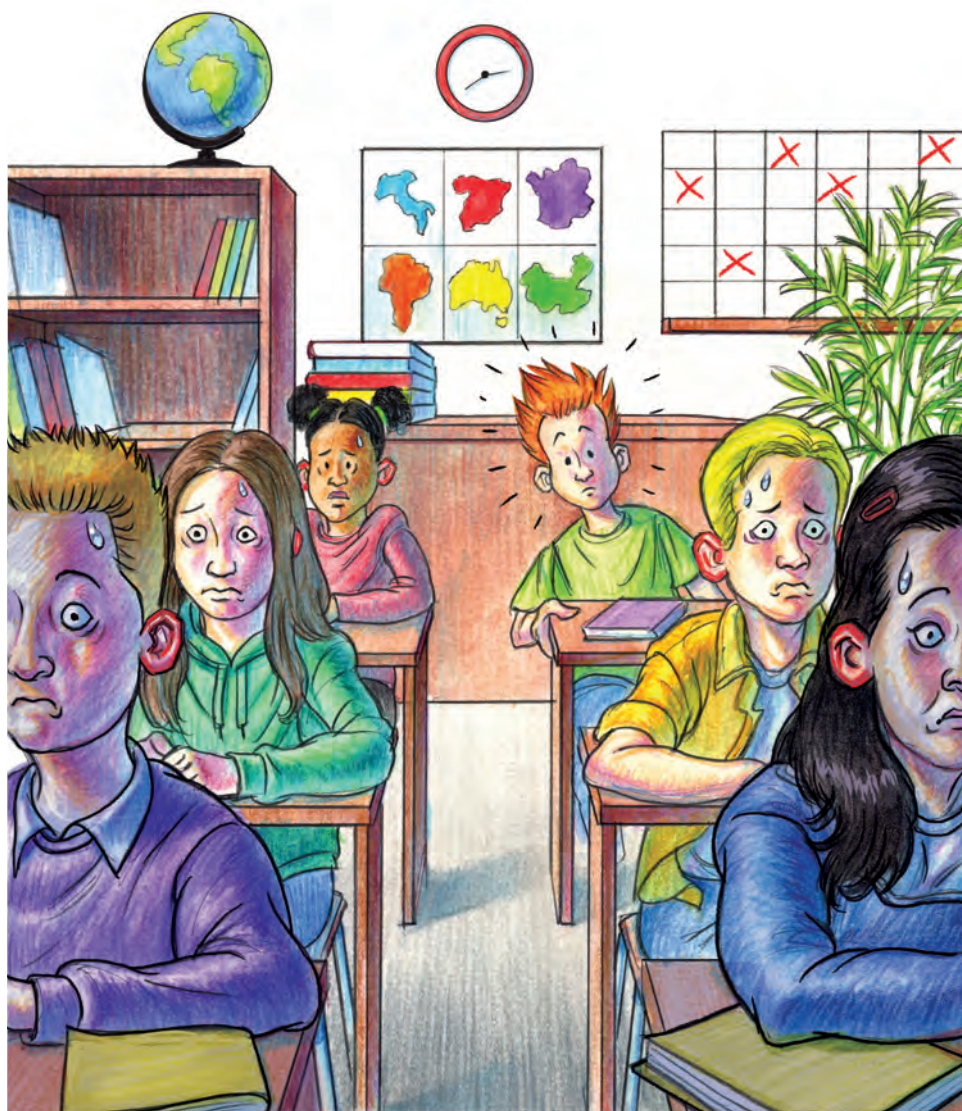
‘Wat?’ vroeg Benjamin gespannen.

‘Zodra ze slapen, kruipt het Tacomonster bij ze in bed en begint aan hun oren te sabbelen.’

‘Iew, echt?’

‘Ze nemen dat hele oor in hun mond en beginnen te likken en te slurpen. Ik heb gehoord dat sommige kinderen daar zo bang van geworden zijn dat ze daarna nog wekenlang in hun bed plasten.’

Benjamin had absoluut geen zin in rode oren of pieslakens. Maar tegelijkertijd voelde hij dat heerlijk warme gevoel in zijn buik. Het lukte hem maar niet om de taco’s te vergeten. Hij zag een enorme schelp

voor zich, vol met mais, augurkjes en kaas. Er zat rode saus op, en groene guacamole, waarvan hij niet eens wist hoe het smaakte.

‘Waarom zit je je lippen af te likken?’ vroeg zijn vader.

‘O, ik eh... ik heb een beetje droge lippen.’

‘Dan moet je er lippenspul op doen, want anders komen er larven en die leggen eieren in de kloofjes.’